

1.

Utichly továrny, utichly ulice,
usnuly hvězdy okolo měsíce
a z města šerého v ranní ty hodiny
učí vás o knihách, kultuře, umění,
učí i u drobků, kde pravopis cvičí.

Pak po škole uprostřed hájů, řek, strojů a železných tyčí
fotografuje a pátrá, co by pomohlo,
aby se mysl a oči vám změnily ve světlo.

2.

Pěšina k chaloupce
známě se vine.
Není v ní krásnější,
ni žádné jiné.

Máta a šalvěje
kolem ní kvetou,
když po ní chodíš,
nohy se pletou.

Kdybych na planetě
kamkoliv zašel,
tu cestu nazpátek
s buzolou bych našel.

A kdybych za mořem
trudně se míval,
marne, marne,
i tak bych si zpíval.

3.

Ty jsi sladkost, a já ji sněd,
tys lahodný, já jen brek;
já medvěd, a tys med,
já Kocour černý, a tys veselý:
já Bílá nemoc, tys zhojení,
já Černá smrt, tys uzdravení:
já Zločin i trest, tys odpuštění,
já Bloudění, tys spasení.

Já Koráb opilý, tys pěkný,
já, Kvílení a tys oslavení:
já, Jidáš, tys počestný,
já Bílá hora, tys svítězení,
já bitva u Lipan, tys můj věnec:
já, popleta, tys má odplata:
Naštěstí už je konec.
Ty jsi duše má záplata.

4.

Knihy nečtené jsou truchlivé jak pláč
Z každého kdo do knihy se ponoří je hráč
V knihovně tě čeká spousta duše darů
I když venku mrzne tady probouzí se k jaru
 Knihy pohltní tě jako prerie
 Je víc než počítačových her série
Číst ve vaně v posteli či u jakéhokoli stolu
Dobrodružství knih je víc než opojení z alkoholu

V knize najdeš co tě potěší i drtí
Lásku napětí i úzkost z života i smrti

Usedla jsem za stůl nad kupy svých knih
Inspiraci k diktátu hledala jsem v nich
Kde je jaký chyták v českém pravopise
 Co na lopatky položí ty co neučí se
 Já piják čárek v českém souvětí
 Piják chyb kdy háček od písmena odletí
 Piják chybně psaných ypsilonů
Piják lačnící po spoustě pravopisných honů
Piják hrubek typu „zapoměl“ a „tamnější“
Piják jehož jen pravopisně čistý diktát konejší
Piják krutě slídící po pravopise slova shlédne
Piják opíjející se pravopisem za noci i ve dne

Chyby pravopisné jsou něco krutého co drtí
Každá hrubka mění češtinářskou radost z života až k smrti

Ještě že hory duši obohatit mohou
Ještě láska k Lysé stojí pevně na svých nohou
 Ještě stále milovat latté není hřích
Ještě útěcha z běhu spočívá na nohou mých
Ještě pomohou zapomenout na všechno co drtí
 Na smutek i úzkost z pravopisné smrti

A když realita horší je než sen
Je tu kolo hory a já prchám ven
Hltám vrcholky nižších i vyšších hor
Hltám místa kde nevyskytuje studentský se tvor
Hltám kilometry v sedle kola
Hltám vzdálenost kde nemůže na mě naše škola

A v tom je něco krásného co energií sytí
Co sílu dává zvládnout studenty i žití 😊

5.

Klubíčka stromů, dlouhá halena
a včera tu běhala moje kolena.
Dnes si v tom opuštěném kraji
na schovávanou děti hrají.

Odešla kolena, ale kam,
daleko, blízko, nebo tam,
kde v tělocvičně znavena
čekají stará kolena?

Odpověď na tu otázku
je jednoduchá: dál běhají
na druhé straně obrázku.

6.

Je mi líto dětí kterým vzal kovid prezenční výuku
Je mi líto matky jež vleče tašky z Globusu
Je mi líto ženy jež vidí plakat primánky každou písemku
Je mi líto všech neněmecky mluvících bytostí
Je mi líto že jsem tě nepotkala v neděli ráno na Vaňkáči

7.

Čím to, že já,
tak šťastna jsem?
Čím to, že smím dělat,
co mě baví jen?
Studenti mě zajímají,
mám radost,
když se usmívají,
a moc se mi líbí,
když dodrží, co slíbí
a nejvíce mě potěší
když v knihách najdou zalíbení,
pro poetiku mají pochopení
a bez většího utrpení
každý syntaktický problém vyřeší.

8.

Ubohá duše, ve světě čísel vězíš,
tělesné pudy se v Tobě vzpurně vaří,
proč doma zmíráš, hladovíš jak v cele,
a všichni ostatní už jinde paří?

K čemu ten test, když zajde v krátké době?
Proč pouhá stránka má tě tolik stát?
Pro radost kantorů, co ji pozřou v hrobě?
Pro ně se pachtíš? Jim chceš všechno dát?

Hleď z nouze čísel udělat jejich ctnost,
čím ona schází, v tom zkus najít lék,
pozemskou bídu vyměň za logičnost,
bohatá uvnitř, chudá navenek.

Na Lysé déšť ať smrtelnost z nás smyje,
ze Smrti žij, co ze života žije.

9.

Navlíkla kozu do češtinářské olympiády,
ať nemá místo mozku batáty.

Navlíkla kozu do češtinářské olympiády,
prý jí dělala nějaké ciráty.

Má s ní i další mluvnicko-literární plány,
snad od Stanislava Motla Strážce brány,
kdo ví, co ještě vymyslí ta,
co navlíkla kozu do češtinářské olympiády.

Navlíkla kozu do češtinářské olympiády,
hloupost bylo třeba schovat.

Navlíkla kozu do češtinářské olympiády
a na nic se jí neptala.

Nacpala do ní vyjmenovaná slova zleva zprava,
jen ať jí moc nenadává.

Kdo ví, jak uspěje v jazyce českém chudák kráva,
když kozu ta s melírem navlíkla do češtinářské olympiády.

10.

Za novou letenku šla bych světa kraj,
šla s hlavou odkrytou a šla bych bosa,
šla v ledu – ale v duši věčný máj,
šla vichřicí – však slyšela zpívat kosy,
šla pouští – a měla v srdci perly rosy.
I za trochu kávy šla bych světa kraj,
jak ten, kdo zpívá u dveří a prosí.